

עפ"ג 47249/12/18 - צבדאר נדאלקוב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 47249-12-18

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופטת שירלי רנר
כב' השופטת חגית מאק-קלמנוביץ

צבדאר נדאלקוב (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד שי ויזלברג

המערער

נגד

המשיבה

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ירון מינטקביץ) מיום 8.11.18 בת"פ

35341-08-18.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן בקשירת קשר לפשע (שלוש עבירות), גניבת כרטיס חיוב (שתי עבירות), החזקת ציוד לכרטיס חיוב (שתי עבירות), והונאה בנסיבות מחמירות (שתי עבירות). המערער נדון ל- 20 חודשי מאסר בפועל, 5 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪, פיצוי למתלוננים בסך 11,300 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר.

2. עובדות כתב האישום: המערער הינו אזרח בולגריה, אשר נכנס לישראל ביום 30.7.18. בסמוך למועד זה קשר עם אדם אחר לבצע שורת עבירות מרמה בכרטיסי חיוב. המערער ושותפו השתמשו במתקן להעתקת פרטי כרטיסי חיוב, לרבות הקוד הסודי, ושותפו של המערער הציב את המתקן ביום 26.7.18 בשני מכשירי כספומט שונים בהרצליה ובתל אביב. המערער ושותפו העלו את הפרטים שהשיגו על כרטיסים מגנטיים ריקים. ביום 2.8.18 השתמש המערער בחמישה כרטיסי חיוב מזויפים בארבעה מכשירי כספומט שונים בירושלים ומשך סכום כולל של 11,300 ₪, וניסה למשוך ללא הצלחה סכומי כסף נוספים המצטברים לסך כולל של 36,000 ₪. כמו כן, המערער החזיק פרטי 16 כרטיסי חיוב שונים, מחשב נייד, קורא כרטיסים מגנטיים, לוחות אלקטרוניים וכן 2,200 דולר ו- 23,800 ₪ במזומן.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר לקיצור עונש המאסר שנגזר על המערער וטוען כי מדובר בעונש חמור, החורג באופן ניכר ממדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דנן ומצדיק את התערבות ערכאת הערעור. לשיטתו, בקביעת העונש בעבירות רכוש יש להתחשב בסכום ההונאה והנזק שנגרם בפועל. במקרה דנן, המערער משך בסופו של יום ₪ 11,300 באופן שאינו מצדיק עונש מאסר כה חמור. מדובר בפגיעה כלכלית שמידתה נמוכה יחסית. העבירות בוצעו מבלי שלמערער היה כל קשר ישיר עם המתלוננים והם אף פוצו ע"י חברות האשראי, כך שהנזק שנגרם להם הינו קטן. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, המערער נכנס לישראל רק לאחר ששותפו הציב את המתקן על מכשירי הכספומט. שותפו היה גם זה שהסיר את ציוד הזיוף ואסף את הנתונים. המערער ביצע את כל המיוחס לו ביממה אחת, וחלקו התמצה בביצוע המשיכות הכספיות וניסיונות המשיכה בלבד. ברי כי חלקו של השותף היה משמעותי פי כמה מזה של המערער ולולא מעשיו של השותף לא יכול היה המערער לבצע את המעשים כלל. עוד נטען כי עובדת זרותו של המערער אינה יכולה לשמש נימוק להחמרת עונשו בשל הצורך בהרתעת הרבים. בפני בית משפט קמא לא הוצג כל בסיס נתונים ממנו יש ללמוד כי בסוג העבירות דנן יש צורך בהתערבה כדי למנוע את הישנות המעשים בעתיד וכי דווקא החמרה בעונשו של המערער תקדם את הרתעת הרבים. עוד נטען כי נסיבותיו האישיות של המערער מצדיקות דווקא את מיקומו ברף התחתון של מתחם הענישה. המערער הודה במיוחס לו בשלב מוקדם מאוד של ההליך, מבלי שהובטח לו דבר לענין העונש, באופן המעיד על הבנתו את הפסול במעשיו ואת החרטה שלו. בכך תרם המערער לייעול ממשי של ההליכים, שכן מדובר בתיק עם 22 עדי תביעה. העובדה שהמערער זר בארץ, אינו דובר את השפה, נטול משפחה או חברים, מצדיקה הקלה בעונשו. זרותו מונעת ממנו לממש זכותו לצאת לחופשות או לעתור לניכוי שליש מתקופת מאסרו. בנוסף, באה הפניה להחלטות שעסקו במקרים דומים, חמורים יתר, אך נגזרו עונשים קלים יותר. הערכים המוגנים אליהם התייחסה המאשימה נפגעו במידה נמוכה. מדובר, בסופו של דבר, באינטרסים כלכליים. הנימוק המשמעותי להחמרה בעונש היה לאור היות המערער זר בארץ, אולם זרות אינה יכולת לשמש סיבה להחמרה בעונש מה עוד שנמנע ממנו, בשל כך, הליך שיקומי. אין לו קרובים בארץ. על כן יש להקל בענישה. הקנס והפיצוי שולמו במלואם.

המשיבה ביקשה לדחות הערעור. נטען כי גזר הדין מנומק ומביא בחשבון כל השיקולים, לרבות נסיבות אישיות. תיירות פשע הנה תופעה מקוממת ויש לשמור על כלכלת המדינה שהיא כלכלה חזקה ואין לעודד תופעות כאלה. הרתעת הרבים הנה בשיקול דעת שיפוטי, כקבוע בחוק, ואין דרישה לבסס נימוק זה כנטען על ידי המערער. העונש אינו חמור. מדובר במעשה מתוכנן, בוצע עם אחרים, במספר ערים, נעזר בציוד מתוחכם ונדרש ידע רב. באה הפניה למקרה דומה שם נפסק עונש חמור יותר. וכן, לא נטען כי לא נגרם נזק שכן נגרם נזק לחברת הביטוח. על כן יש לדחות הערעור.

דין

4. העבירות שביצע המערער, בוצעו בתחום רב, תוך שימוש בציוד משוכלל שנועד לביצוע העבירות, יצירת מאגר של פרטי כרטיסי חיוב וזיוף כרטיסי חיוב לצורך ביצוע העבירות. ביצוע העבירות מלמד על ידע מקצועי ותחכום לא שגרתיים, כפי שקבע בית משפט קמא, כמו גם על תכנון מוקדם ונגישות לציוד ייעודי לשם ביצוע. עובדות המקרה מלמדות גם על פוטנציאל לביצוע עבירות נוספות, נוכח ריבוי פרטי כרטיסי האשראי שנתפסו אצל המערער. טענת הסנגור, לפיה הנזק צומצם לאחר שחברות האשראי פיצו את המתלוננים, עדיף היה לה שלא להישמע, שכן מדובר בנזק שגולגל על צדדים שלישיים והשלכותיה הרחבות הינן על הציבור כולו. אמנם, חלקו של המערער התמצה בביצוע המשיכות וניסיונות המשיכה והוא נכנס לישראל לאחר ששותפו הציב את המתקן על מכשירי הכספומט, המערער הודה

במיוחס לו ובכך תרם לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים ומדובר במי שהוא זר בארץ. אולם, אין בנסיבות לקולה, שנשקלו על ידי בית משפט קמא, בכדי להעיד על טעות בגזר דינו של בית משפט קמא המצריכה התערבות ערכאת הערעור.

על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"א ניסן תשע"ט, 16 אפריל 2019, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

חגית מאק-קלמנוביץ, שופטת

שירלי רנר, שופטת

רפי כרמל, שופט, אב"ד